Hongkongský Majdan skončil, západní štváči prohrali. Peking schválil Hongkongský národní zákon o bezpečnosti.

- CZ24 News | 2. července 2020

ČÍNA: Peking schválil hongkongský národní zákon o bezpečnosti a západně klonovaní komentátoři to považují za konec demokracie v Hongkongu.

1. července 2020 – 09:01
Ve skutečnosti se nic nezmění, protože v Hongkongu stále platí koloniální status jako za doby nadvlády Velké Británie, jenom se tomu říká dnes jinak, komentuje pro Prvnizpravy.cz František Roček momentální protičínskou hysterii.
Poučení z koloniálního vývoje
Čína se dohodla v roce 1984 s Velkou Británií, že bude koloniální Hongkong navrácen Číně v roce 1997. Podle dohody tamní společenské zřízení bude ponecháno v platnosti po dobu 50 let.
Až v roce 1992 po nástupu guvernéra Chrise Pattena začali Britové koloniální režim poněkud uvolňovat. Vyšší míra demokratizace měla na poslední chvíli zlepšit image kolonizátorů.
Nedemokratické řízení britského Hongkongu bylo nahrazeno přísným nedemokratickým dohledem pekingské Číny, čili byl zachován status quo. Koloniální správa nemohla být demokratická, aby udržela svůj vyžadovaný pořádek, a tento systém převzala Čínská lidová republika. Výsledek je „jedna země, dva systémy“.

Po přijetí zákona homosexuálové a lesbičky o své bary, časopisy a právo se shromažďovat nepřijdou, prodej sexuálních pomůcek a pornografie bude pokračovat také dál. Internet bude stále přístupný a k dostání bude tisk a knihy z demokratických zemí ze zbytku planety.

Také bude stejně volně přístupný Hongkong pro turisty, horší to budou mít protičínští agitátoři. Ale podobné to mají u Trumpovy administrativy i pročínští agitátoři v USA.
Jenom budou zakázány a trestány projevy separatismu, veřejné deklarování názorů např., že v Pekingu vládne banda netolerantních diktátorů (podvracení státní moci) a při demonstraci rozmlátit semafory by znamenalo (na rozdíl od roku 2019) šanci být odměněn mnohaletým vězením (opatření proti organizaci teroristických aktivit).

Mejdan končí

Odstrašující účinek zákona o národní bezpečnosti pro Hongkong se začal projevovat, když tři nechvalně známí separatističtí vůdci v Hongkongu – Joshua Wong, Nathan Law a Agnes Chow – oznámili své odstoupení z vedení protivládní skupiny Demosisto. Došlo k tomu v úterý ráno, několik hodin poté, co nejvyšší čínský zákonodárný sbor schválil zákon. Tak triumfálně psal čínský deník Global Times.
Opoziční strana Demosisto se rozpustila několik hodin poté, co Joshua Wong Chi-fung a několik klíčových členů podalo rezignaci v předvečer přijetí zákona v Hongkongu. Dál budou bojovat za své ideály sami za sebe. Organizace Hong Kong National Front a Studentlocalism také hodily flintu do žita, skončily v Hongkongu a budou i nadále fungovat ze zámoří. .

Tato rozhodnutí přišla těsně předtím, než podle právníků bude uveden zákon v život oficiálně v Hongkongu a začne platit. V té době ikony velko-demokratů již nebudou

součástí skupin, které podle zákona by byly definované jako protivládní. Jejich členové budou již jenom osoby bez nějaké protivládně – politické příslušnosti.

Wong i Law uvedli, že budou hájit město až do poslední své hodiny. Dvojice těchto protestantů plánuje účast v nadcházejících volbách do Legislativní rady v září letošního roku.

Jenže, tito lídři protipekingského nadávání, ale i další protipekingští soudruzi mají problém, když lídři prohlašovali toto: „Demosisto si myslí, že bude těžké pokračovat ve své činnosti … členové by se měli i nadále zapojovat do odporu (na individuální úrovni) agilnějším způsobem."

Taková prohlášení jsou darem z nebe pro lovce demonstrantů: Jsou důkazem, že členové rozpuštěných skupin byli vyzýváni, aby dál pokračovali v činnosti v ilegální rovině. Čili v určité právní konstrukci mohou být obviňováni z pokračování trestné činnosti oficiálně (ale jenom na oko) ukončené. Když se k tomu přidá pár odposlechů z povídání mezi „spiklenci", důsledky mohou být smutné.

Trochu komentování

Komentáře o tom, že demokracie v Hongkongu chcípá na úbytě bez nějaké konkrétní argumentace, byly povinnou nudou těchto dnů. Jeden z mála zajímavých komentářů napsal Tom Plate z Loyola Marymount University.

Doporučoval, aby demonstranti v Hongkongu (nazval je hongkongskými křižáky) se vyhnuli konfrontaci s Pekingem, aby získali čas a prostor, aby vyrostli/zmoudřeli. Aneb co dnes řeší radikálně, pozítří bude možná snad řešit jinak. Apeloval na to, že s mládím (neotřelým pohledem) není spojena moudrost, protože člověk vyzrává zkušeností, tedy i chybami, tedy časem. Když byl publikován monumentální Leviathan, byl autor tohoto mimořádně filozoficko-politického pojednání Thomas Hobbes 63ti letitý. Niccolo Machiavelli nenapsal zásadní pojednání dokud mu nebylo 44 let.

Autor upozorňuje, že mládí není překážkou inteligence nebo dokonce původního vhledu, ale může být podstatnou překážkou zralého úsudku.

Tom Plate upozornil, že Britové (kteří se na konci 156 let kolonizace stali misionáři demokracie) a pragmatičtí Američané udělali jen málo, aby inspirovali k „efektivní vykupitelskou intervenci". Jediné, čeho dokázali, bylo posílení administrativy čínského vůdce Xi Jinpinga a zavedení zákona o národní bezpečnosti v Hongkongu.

Komentátor nefandí čínským mandarínům, ale s povzdechem uznal: „…hongkongští křižáci nebyli připraveni na obrovskou misi, na kterou se vydali."

Co na to místní lidé?

Každý reportér si sežene pytel lidí, kteří mu potvrdí jeho názor. Ale obecně řečeno lidé v Hongkongu mají plné zuby demonstrací spojených s ničením majetku a blokováním dopravy. A to přesto, že část obyvatel Hongkongu není nadšena, že od předání britské kolonie pod čínskou svrchovanost v roce 1997 patří pod Čínskou lidovou republiku. Uvolněnější tzv. západní styl života v Hongkongu je přitažlivější než pevninská Čína.

Přibližně třetina dospělých v Hongkongu má příznaky posttraumatické stresové poruchy (PTSD) během často násilných prodemokratických protestů v roce2019. Podle studie University of Hong Kong úrovně deprese jsou údajně srovnatelné s úrovněmi v konfliktních zónách.